

Olv.: Szám 11,25-29 – Jak 5,1-6 – Mk 9,37-42.44.46-47
A bűnrecsábítás

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Mindannyian megoldásokat várunk, - a Biblia szóhasználatával - üdvösséget várunk! A kérdés, kitől várjuk a megoldásokat? A nép üdvéért Én vagyok, - hallottuk a biztatást! Ma lehetőséget kaptunk arra, hogy Isten felé forduljunk és elgondolkodjunk azon:

mi az, amit az Istentől várunk és mi az, amit a világtól?

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A felolvasás végén a pap ezzel fordul a hívek felé: Ezek, az evangélium Igéi! Azt szoktuk válaszolni: Istennek legyen hála! Arra voltam kíváncsi, hogy amikor ilyen ijesztő dolgokat hallunk, ***vágd le a kezéd, vágd le a lábad, vágd ki a szemed***, akkor vajon mit mondanak a kedves testvérek? Istennek legyen hála! Ez érdekes válasz! Mindenesre ez evangéliumi hír és az evangélium örömhír! Vajon mennyire örömhír ez nekünk, amit ma hallottunk?

Ez Jézusi üzenet!

Jézusi üzenet örömhír kell, hogy legyen!

Meg kell erőltetni magunkat, hogy ezt a jézusi üzenetet lefordítsuk a magunk számára, hogy eligazító igazság legyen! Sokkal, de sokkal többről van szó, mint ami első pillanatban megüti a fülünket! ***Az embert szíven üti ez a nagyon kemény jézusi mondat!*** Hozzászoktunk, hogy Jézus emberszerető jósága tölt be mindent! Szívesen beszélünk Jézus emberszeretetéről, ahogy Jézus fordul mindegyikünk felé!

Erre halljuk ezt!

Nagyon szeretném, ha ennek a mai evangéliumi hírnek pandanját, kiegészítőjét is meghallanánk!

Ez arról szól, így tudnám megfogalmazni:

Ez Jézus embert nevelő szeretete!

***Próbáljuk beengedni életünkbe ezt az igazságot is,
ne csupán azt, ami az ember számára olyan jól hangzik!***

Ez Jézus embert nevelő szeretete!

Jézus ezzel egy sok ezeréves bölcsességet fogalmazott meg

Erről van szó ebben az evangéliumban! Ahhoz, hogy értsük, miről is van szó, nem szabad elfelejtenünk, hogy a szemita, a zsidó gondolkodás ***a rosszat az ember végtagjaiba helyezte***. Ezért, amikor a rosszal való küzdelemről van szó, akkor ***gyökerében kell orvosolni a problémát***, tehát vágd le a kezéd, vágd le a lábad, vágd ki a szemed, ha orvosolni akarod a

bajt! Ahogy a sebész teszi modern világunkban, ha van egy rákos daganat, ha lehetséges, azt kivágják. Gyökerében igyekeznek orvosolni!

Amit a mai evangéliumban Jézus mondott, az ilyen gyökeres orvoslás: meg kell keresnünk, hogy hol fészkel a baj és oda kell nyúlni. Mi nem szemiták vagyunk, mi nem az ő gondolkodásuk szerint gondoljuk el az életünket, egyáltalán a világot, hanem Jézus tanítása szerint. Ezért fogalmaztam így: Jézus embert nevelő szeretetéről van szó, mert itt is szeretetről van szó!

Értünk aggódó, jézusi szeretetről van szó!

A latin megfogalmazás az elvekről és a gyakorlatról szól

Sok ezeréves bölcsességet ***a latin kultúrában így fogalmazták meg***, ami magyarra lefordítva azt jelenti:

***az elveket tekintve szilárdnak, erősnek kell lenni,
a cselekvésben türelemmel, nagylelkűséggel, megértéssel kell lenni az embernek!
Ez nekünk embereknek örök problémánk: az elvek és a gyakorlat!***

Látom a jót, helyeslem is, mégis a rosszat teszem, jajdul föl Pál apostol! Arról nem szabad megfeledkeznünk, hogy ***az elvek kívül vannak***, azok úgy jelennek meg az életünkben, amikre figyelni kell, amikhez igazodni kell! ***A cselekedetek belőlünk fakadnak***, azok a legszemélyesebbek! A vágyaink, az álmaink, a terveink, a céljaink egészen mások, azok belőlünk fakadnak! Mindezek sokkal inkább érintenek, mint az elvek, mint az igazságok!

Az ember számára ez a kísértés!

Igen, az ember tudja az igazságokat,
de a vágyai, az elgondolásai, törekvései
bizony néha igen messze esnek az elvektől,
a mindig érvényes igazságoktól!

***Jézus ebben akar minket tanítani,
ebben akar bennünket valamiképpen eligazítani!***

Az elvek mindig a közösség számára jelentősek

Az elvek az egyes embert szólítják meg, de az ember közösségben való helyét, szerepét, létét akarják az elvek meghatározni, irányítani! ***A vágyaink***, a törekvéseink egészen egyéniek, személyre szabottak, nem a közösségre való tekintettel jelennek meg! Erről van szó! Ez azért nagyon fontos tanítás, mert ez az ember nagy kísértése!

***Állandó kísértésben vagyunk,
hogy megfordítsuk ezt a két nagy igazságot, az elveket és a vágyainkat!***

Az elveket megváltoztatjuk, az elveket könnyen föladjuk,
az elveket nagyon szívesen félretoljuk,
hiszen nem egyszer akadályoznak bennünket
egyéni terveink megvalósulásában!

Ugyanakkor ***az egyéni vágyainkat*** pedig megerősítjük!

Azt tűzön-vízen át meg akarjuk valósítani,
amit megálmodtunk, amit elképzeltünk!

Feje tetejére áll a világ!

Feje tetejére állt a világ

Ez a világ, amelyben élünk, attól olyan gyenge, hogy feje tetejére állt a világ! Az elveket megváltoztatja mindig a maga elképzelése és elgondolása szerint! Köpönyegforgató mondják egyszerűbben! Ugyanakkor az egyéni elképzeléseiben rendkívül erőszakos és határozott! Miért?

***Arról van szó, hogy a modern világ a közösség szerepét,
a közösség gondolatát mintha kicsinyítené!
A hangsúlyt az egyén életére helyezi!***

Ez a világ lépten-nyomon az individuumból beszél, a személyről, az ember személyiségi jogairól, az emberrel kapcsolatosan a toleranciáról, a szolidaritásról. Mintha megfeledkezne arról, hogy ***az embernek talán kötelezettségei is vannak!*** Vannak szabályok, amelyek igazgatják az ember életét, különösen akkor, amikor a közösség helyzetét nézzük! Mindegyikünk közösségben él, ha tetszik, ha nem. Nem magányos emberként egy szigeten élünk, hanem közösségben!

Ahhoz, hogy a közösségben élni lehessen,
vannak bizonyos elvek, bizonyos igazságok,
amelyekhez igazodni kell!
Ezek mindig a mi egyéni vágyainkat,
egyéni törekvéseinket be akarják határolni!

Ezek az elvek – ezt ma így nem mondják, bár átvitt értelemben sokszor – ezek diktátumok! ***A konzervatív világgal*** ezért nem tud mit kezdeni a modern világ, mert a konzervatív gondolkodás szerint elvek vannak és az elvekhez nem könnyű igazodni! Viszont ez teszi lehetővé azt, hogy az ember élhessen a közösségben! Nyilván ez nyírbálja az ember egyéni elgondolásait, egyéni terveit, céljait! De képzeljük el, mi van akkor, ha mindenki szabadjára engedi mindazt, ami egyéni, akkor hogy lehet élni egymással közösségben?

Az embernek ezt lépten-nyomon át kell gondolni most, amikor ez a hatalmas folyamat zajlik, ***a bevándorlás*** a mi Európánkba, amely a keresztény civilizáció világa. Ez a civilizáció lemondott az elvekről, következésképpen ez a civilizáció meggyengült! Ez a civilizáció védtelen, ezt a civilizációt bármikor el lehet söpörni! Most a teológiai, meg a különböző valláselvekről ne is beszéljünk. Lehetne arról gondolkodni, hogy miért jönnek ezek az emberek, hova igyekeznek. Miért jöttek el és miért tartanak valahova?

Amíg Szíriában diktatúra volt, - mert Asszad diktátornak mondott valaki - addig a keresztények is bizonyos megszorítások közepette élhették az életüket. Addig az ottani emberek bizonyos megszorítások között élték a mindennapjaikat, addig az emberek Szíriában maradtak. Exportáltak egy kis demokráciát oda, lerombolták az országot, gyilkolták az embereket és... Elgondolkodtató ez!

Azt mondják, mintha egyszerűbb lett volna élni a kommunizmusban, mint most a szabadsággal élni. Az embernek föl kell készülni ahhoz, hogy a szabadsággal élni tudjon, el kell oda jutnia, hogy az elveket érvényre juttatja az egyéni életében! Különben az ember elvész, mert olyan vágyainak lesz az áldozata, amiket nem gondol végig!

Jézus embert nevelő szeretete az élet üzenete

Elvek, mint ígérvényesek és egyéni vágyak! Amikor Jézus ilyen kemény szavakat mond, akkor az ember egyéni elképzeléseit akarja helyes mederbe terelni! Jézussal nem tudott mit

kezdeni a zsidóság. Miért? Azért, mert Jézus személye botrány volt a zsidóknak. Jézus nem felelt meg az ő egyéni elképzeléseiknek! Ők úgy gondolták, hogy ez a Jézus hatalmas lesz, az ő nagy vezetőjük lesz, egy új világot teremtsz számukra, elsősorban az ő közreműködésük nélkül! Nem véletlenül mondja Jézus: „**Boldog, aki nem botránkozik meg Bennem!**”

Jézus, amikor elkezd működni a zsinagógában, akkor rögtön **botránkoztak!** Ki ez, honnan vette ezt a bölcsességét, József Fia! Amikor tanítani kezdi az apostolokat arról, hogy hogyan gondolja el az emberek egymással való kapcsolatát, hogy egymás életét szolgáljuk. Ez nem lehet így, közlik az apostolok és arról vitatkoznak, hogy ki a nagyobb. Amikor Jézust elfogják, akik kardokkal, botokkal, dorongokkal jönnek és erre Jézus megadja magát. Ez végső botrány, el is hagyják, elmenekülnek az apostolok. Péter, aki olyan hős tudott lenni, megtagadja, nem is ismerem ezt a Jézust!

Megbotránkoznak, mert Jézus nem az a valaki, akit ők elképzelték és jelet követelnek. Akkor Jézus azt mondja, nem kaptok jelet. Ha nem elég nekik az, amit Jézus mond, ha nem elég nekik az, ahogy Jézus él, akkor ugyan mit kell foglalkozni a ti kéréseitekkel. Nagyon komoly kérdések ezek.

Nem tudjuk elfogadni azt, ahogy Jézus gondolkodik az életünkről!
 Nem tudjuk elfogadni azt, hogy Jézus alázatos és fönséges!
 Nem tudjuk elképzelni, mit jelent az, hogy Jézus trónja a kereszten!
Milyen világ az, amely Jézust keresztre juttatja!

Közben Jézus arról beszél, hogy ne azzal foglalkozzatok,
 hogy ki a gazdagabb, ki hova jut és mire viszi,
hanem azzal foglalkozzatok, hogy egymásra jobban figyeltek!

**Azzal foglalkozzatok,
 hogy egymásnak segítetek, egymás életét szolgáljátok!
 Erről szól az élet üzenete!**

Ez a világ összedől, ha az ember csak az egyéni vágyaival, elképzeléseivel törődik, akkor összedől a közösség, összedől a társadalom! Most dűlőfélben a világ, a mi keresztény világunk, az a világ, amit Jézus hozott létre itt Európában, amely az egész világnak példát adott, az egész világ technikai civilizációját is előmozdította! Kereszténység nélkül mindez nincs! Dűlőfélben a világ, akik ezt előmozdították, akik istentelenül, jézustalanul előidézték, azok egyfolytában a testvéri szeretetre, a szolidaritásra, a megértésre, a befogadásra, az elfogadásra hivatkoznak! Hazug, hamis világ!

A kérdés az, hogy az ember képes-e újra gondolni az életét!

Képesek vagyunk-e arra, hogy ebből a túlzott individualizmusból, ebből a túlzott egyénieskedésből egymás felé tudunk-e fordulni, elfogadva mindazokat a szabályzókat, amik szükségesek ahhoz, hogy egymással tudjunk élni, egymásért tudjunk élni!

**Legyen elég erőnk ahhoz,
 hogy a világ viszontagságai közepette még boldogok is legyünk!
 Tőlünk függ! Jézus segít!
 Jézus embert nevelő szeretete üzeni mindezt nekünk, amit ma elmondtam!**

+ A M E N +